

[Kirkeministeren.]

gå imod, i adskillige tilfælde vil kunne tænkes at skabe en vis misstemning, måske efterhånden en åbenlys modstand.

Med hensyn til det økonomiske tror jeg, der kan befrygtes to modgående bevægelser. Netop dette, at der blev fastsat honorarløn til en sådan sognemedhjælper, ville kunne virke som motivering for kirkebetjeningen til at rejse krav om højere vederlag for deres arbejde og modsat: de stærkt stigende udgifter nu også til kvindelige sognemedhjælpere kunne friste adskillige menighedsråd til at spare ved at trykke kirkebetjentenes løn ned, og den er mange steder ikke ret stor, den er adskillige steder absolut for lille. Jeg beder det ærede medlem og de ærede forslagsstillere tænke på, at kirkeskatten i de senere år er steget meget stærkt, og mange steder vækker denne stærke stigning bekymring. Vi får i kirkeministeriet adskillige andragender ind om støtte til reparationer og forskelligt andet, man ønsker foretaget, og det hedder i disse henvendelser til ministeriet, at man beder om at måtte få et stort og meget rigeligt tilskud, da man ellers ikke tør gå i gang med arbejdet af hensyn til den meget høje kirkeskat. Det stemmer os til en vis varsomhed.

Jeg vil gerne nævne nogle tal, som angår den lokale kirkeskat. Jeg ser altså her bort fra landskirkeskatten og regner kun med det beløb, som den lokale ligning til kirken udgør udenfor København og Frederiksberg. I 1944—45 beløb den lokale kirkeskat sig til 16 300 00 kr.; i 1945—46 til 17½ mill. kr.; i 1946—47 kommer den nye lønningsslov og begynder at slå igennem, og dermed kommer vi op på 21 mill. kr. I 1947—48 er lønningssloven vel omtrentlig slået helt igennem, men da er beløbet også steget til 26,6 mill. kr. Vi ved, at stigningen ikke er slået helt igennem, men at vi kan gøre regning på yderligere stigning, d. v. s. — og jeg tror ikke, jeg tager meget fejl her —, at i indeværende år vil den lokale kirkeskat være steget til op imod 30 mill. kr., altså i løbet af 5 år en fordobling.

Som sagt, det stemmer til en vis varsomhed. Der er sogne, hvor kirkeskatten i forhold til kommuneskatten ligger meget højt. Der er sogne, hvor kirkeskatten i forhold til kommuneskatten ligger på 1/4 eller 1/3. Det tvinger til tilbageholdenhed, det tvinger i

hvert fald til varsomhed. De ærede medlemmer ved, og jeg vil gerne minde om det, at der er et hensyn, vi altid må tage. En mand kan ikke melde sig ud af staten og heller ikke ud af kommunen, men han kan melde sig ud af folkekirken, og hvis en bevægelse kommer i gang i den retning, tvunget frem af de økonomiske forhold, vil det sige, at byrden kommer til at hvile så meget tungere på dem, der bliver.

Jeg må derfor sige, at jeg afgjort af mange grunde, ikke alene økonomiske, men også af andre grunde, ikke er stemt for forslaget, og at jeg advarer imod en sådan ordning, også fordi den ville have mange betænkelige sidevirkninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inger Gautier Schmit): Det er mig forsåvidt en skuffelse, at den højtærede kirkeminister udelukkende begrænsede sine bemærkninger til det økonomiske, idet ministeren slet ikke synes at have blik for den åndelige værdi, som ville være forbundet med dette forslags gennemførelse. Den højtærede kirkeminister henviste til et tidligere forslag i det kirkelige udvalg af 1928 og mente, at man her havde betænkeligheder på grund af den økonomiske rækkevidde. Jeg må mene, at dette absolut ikke er en afgørende grund. Den afgørende grund i 1930 og senere i 1938 var så ubetinget den, at det kirkelige udvalg, som i høj grad var rekruteret af repræsentanter for folkekirken og præsterne, gik imod dette forslag på en enkelt undtagelse nær af frygt for de kvindelige præster. Man ytrede det rent ud: får vi først kvindelige sognemedhjælpere, vil dette bane vej for de kvindelige præster. Det var absolut det, der var den egentlige årsag til, at forslaget ikke fik større tilslutning.

Nu har lovgivningen ført med sig, at vi har fået kvindelige præster, så dette argument kan ikke føres i marken mere. Jeg har ganske vist hørt, at dette lovforslag ville hindre yderligere ansættelse af kvindelige præster. Jeg kan ikke tro det. Det må i hvert fald bero på en misforståelse af lovforslagets hensigter. Jeg kan måske i denne forbindelse meddele det høje ting, at min partifælle, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, der står som medforslagsstiller, overfor mig har udtalt, at det var en misforståelse, at han var kommet med som forslagsstiller, idet